

Titel: 2

Citation: "2", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e39468.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Om Afgifternes Beregning i Overinstanterne.

Efter den gjældende Ret opkræves der som bekendt ved Overretterne og ved Højesteret betydelig højere Retsafgifter end ved Underretterne. Erlæggelsen af højere Afgifter begrundes selvfølgelig ved den mere kostelige Konstruktion af Retterne i de højere Instanter, de fordørmeste ! vanskeligere Sager, som her komme for, og den ^ Nødvendighed, som maa siges at være for at beskytte de Højere Instanter fra at blive overøstede i dede med Sager af ringe Betydning, samt endelig ! ved Nødvendigheden af at stætte Ansvar for unødigt Paaante. Efter Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie er dvr imidlertid ingen egentlig Forstjæl paa Behandlingen af Sagerne ved Landsretterne, hvadenten disse ere Iste Instants- Sager eller Appelsager, og Kommissionen har derfor heller ikke troet at burde foreslaa forhøiede Afgifter for Sager, der ved Paaante indbringes for disse Retter. Hvad Højesteret derimod angaar, har man as de foran fremhævede Grunde foreslaaet Afgifterne her forhøiede med 50 pCt, se § 23 Nr. 1, og hertil er der saamegen stirre Grund, som der for Højesteret ikke vil blive spørgsmaal om Bevisafgift. Reglen i § 23 Nr. 2 vil ligeledes kun sinde Anvendelse ved Paaante til Højesteret, da ny Paastænde alt>d skal nedlægges ved Paaante til Landsretterne, se Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie § 356, og en saadan

spalte4041

Lempelse synes Billighed at tale for, hvor den apellerende Part for en Del er fornyet med den underordnede Nets Tom.

Bestemmelsen i § 23 Nr. 4 stemmer, faa- vidt angaar de i § 20 og 2 i Nr. 2 og 3 ommeldte Sager, med den gjældende Ret og vil ogsaa findes naturligt med Hensyn til de i § 21 Nr. 4 omhandlede Sager.

Ifølge Udlast til Lov om den borgerlige Retspleie § 306 iværksættes Paaante derved, at Parten meddeler Modparten en skriftlig Underretning om, at han agter at paaante. Senest 4 Uger, efterat denne Underretning er givn, skal den ankende Part ifølge bemeldte Udkasts § 307, dersom han ikke vil anses for at have frafaldet Paaante meddele Modparten sit Ankeskrift. Da nu meddelelsen af den ommeldte Underretning forhindrer Exekution af den affagte Tom, er det at befrygte, at den tabende Part, selv om han aldeles ikke har isinde at appellere Dommen, forat udskyde Exekutionen stedse vil benytte sig af Bestemmelsen i fornævnte § 306, saafremt der ikke dermed er forbundet en med ikke ganske ubetydelig Udgift. Disse Betragtninger have ført til Forstæget i § 23 Nr. 5. Det er ikke egentlig et Gebyr, som er paalagt i det heromhandlede Tilfælde — et faadant erlægges jo forat faae Noget fremmet af Retten, og her har Reiten Intet at gjøre — men en Wde, og dette medfører da ogsaa, at hvor den paagjældende Part virkelig appellerer, bliver den erlagte Afgift at afkorte i de Retsafgifter, han vil have at erlægge for den paaankede Sags Anhærgang og Forhandling. Grunden til, at man har valgt Stempling af den nævnte skriftlige Underretning, maa søges i praktiske Hensyn, idet det vil være vanskeligt paa anden Maade at gennemføre Bestemmelsen om Erstatning af Afgift: ganske vist har man eiheller i Reglen, som den forefindes, nogen absolut Kontrol med dens Overholdelse, men man har dog troet at kunne slaa sig tiltaals med, at Modparten, som jo er den, der sial beskyttes, vil frgte for at anmelde Overtrædelse af Bestemmelsen; i modsat Fald udsletter han sig endog selv for Stemvelsmulkt,

§ 24 indeholder Regler for Afgifterne i Tilfælde af Besværing til højere Ret, og den deri fastsatte Afgift turde formentlig være passende. Naar Besværingen findes grundet, synes det naturligt, at den, som har iværksat Besværingen, ikke skal have nogen Udgift herved, og det maa da medføre, at naar den ene Part frper Besværing, og det ikke kan paalægges den anden Part at boere Omkostningerne, maa den erlagte Afgift tilbagebetales.

Reglm i § 25 er i Overensstemmelse med Bestemmelsen i § 15.

spalte4042